

Aan de rand van het bos heeft de wind vrij spel.
Hij speelt er met de wieken van een oude molen.
Laat ze maar draaien, zolang het blijft waaien.

Tijd voor inspectie.

Eek klopt op de muur. "Hmm... stevig."

Hij snuift eens flink. "Mmmm... appeltaart? Nee..."

Hij stapt een rondje met z'n armen op de rug.

"Wat een ruimte!"

Dit huis is veel sterker dan die oude omgewaaide boom. En kijk!

Een heerlijk bed staat al klaar.

Heel even liggen, denkt hij, maar dan...